

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

8. An frangat Sigillum, qui dicit, Petrus, v. g. in confessione suis
minutissimis peccatis scrupulosè caput meum obtundit? Ex p. 5. tr .11.
res. 50.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

§. 1. **R**espondeo negatiuè, quia paruitas matè-
riæ non obstat, quominus hic reperiat
integra ratio irrequerentiæ, & offensionis Dei, sicut
etiam sit in peritio assertorio, & similibus, quod
vt intelligatur, aduerto actam illam obligationem
celandi peccata confessi non esse in eo fundatam,
quod peccata, quæ celantur, sint magna, sed in eo
potius, quod res maximi momenti sit, & profus
necessaria, totum negotium confessionis esse secre-
tum. Alioqui si ex eo, quod parue culpe sit pec-
catum, quod reuelatur, colligere liceat etiam esse
parue culpe ipsam reuelationem; licet etiam ex
eo quod non necessariò confiteamur venialia,
inferre quod ipsa confessi non necessariò celentur,
aut ex eo, quod secretiores defectus corporis, aut
natalium in confessione detecti, non sint peccata,
eos etiam non esse celandos. Quare non dubitauit
Henriquez dicere contrariam sententiam non esse
probabilem, cui libenter adtipulor, præsertim cum
reuelate confessionem sit intrinsicè malum, & ex ge-
nere suo mortale; venialium autem confessio sit ab-
solutè confessio, & eorum reuelatio in proposito
sit absolutè reuelatio confessionis, præsertim cum
etiam vnius peccati venialis confessio sit absolutè
sacramentalis confessio. ergo, &c. Et hæc omnia
docet Malderus tract. de sigillo confess. cap. 3. cui ad-
de Doctores, quos citat & sequitur Pater Leo de offic.
Confess. part. 1. recoll. 7. num. 43. quibus adde Balde-
lum in disput. Theolog. tom. 1. lib. 3. disput. 14. num. 13.
Vide etiam Faustum de Sac. Pen. lib. 7. q. 56. qui op-
timè inuehitur contra Ledesnam, qui ausus est asse-
rere non esse peccatum mortale sacrilegij reuelare
vnum veniale in specie alicuius penitentis in con-
fessione auditum; modò circumstantes nullo modo
intelligant in confessione fuisse auditum. Similiter
cauendum est à doctrina Soci in 4. dist. 18. q. 4. art. 5.
& de secreto. memb. 3. q. 4. vbi licet contrarium teneat
dicit tamen id esse probabile.

RESOL. VII.

*An confessarius asserens, verbi gratia, Petrum con-
fessum fuisse, plura peccata venialia frangat si-
gillum?*

*Et quid, si dixerit penitentem fecisse, seu confessum
fuisse peccata venialia, non addendo plura?*

*Et curissime notatur non excusari à fractione sigilli
eum, qui dixerit Petrum, verbi gratia, graua pec-
cata venialia sibi esse confessum. Ex part. 5. tra-
ctat. 11. Ref. 49.*

§. 1. **V**idetur negatiuè respondendum, quia si-
gillum tunc frangitur, quando reuelatur
peccatum mortale in genere, vel veniale in specie; sed
in casu nostro hoc non accidit: ergo, &c.

2. Verum affirmatiuam sententiam docet Hurta-
do disp. 12. de Penit. diff. 4. quia qui dicit, aut aliter
significat penitentem fecisse, aut confessum fuisse
plura venialia, reuelat quod est occultum, quia occultum
est penitentem plura venialia fecisse: secus est
autem, si dixerit penitentem fecisse, seu confessum
fuisse peccata venialia non addendo plura, quia tunc
non reuelat peccatum occultum, quia manifestum est,
eum qui confitetur, & absoluitur, fecisse, & confiteri
ad minus venialia. Ita ille.

3. Notandum est etiam hic, quod Malderus tract.
de sigillo, cap. 12. etiam non excusat eum à fractione
sigilli, qui dixerit Petrum, v. gr. graua venialia sibi
esse confessum.

RESOL. VIII.

*An frangat sigillum, qui dicit, Petrus, v. gr. in confes-
sione suis minutissimis peccatis scrupulose caput
obtrudit? Ex part. 5. tract. 11. Ref. 50.*

§. 1. **H**æc verba frequenter Confessarij dicere
solent, & in tali casu frangere sigillum do-
cuit nouissime iacobus Granado in 3. part. de Sacram.
contr. 6. tract. 11. disp. 5. n. 3. quia quidquid penitentis
est aliquo modo ignominiosum, & gignit erubescen-
tiam, non potest manifestari nisi violato sigillo; qui
autem est, qui non erubescat, aut aliquando dolat, si
audiat se ita confiteri, vt caput obtundat Confessario
suis natiis, aut se occupare impertinentibus scri-
ptis Confessarios? Itaque infirmam esse contrariam
fundamentum Doctorem, nam hæc, & similes locu-
tiones non declarant peccata venialia solum in gene-
rali, sed in speciali significant nimietatem & defe-
ctum, quem non habent multi alij, qui & venialia
plura, imò & mortalia committunt. Accedit quod
nomen scrupulosus, si proprie sumatur, significat impu-
niam, qui propter ignorantiam, aut nimiam impu-
niam putat esse peccatum, quod ne probabiliter qui-
dem est culpa, idque non semel & iterum, sed sæpe
sæpius: ergo qui eum in confessione cognoue-
rit, manifeste declarat aliquem penitentis defe-
ctum, & talem sanè vt multis ruborem iniiciat, cum
eo nomine appellantur: ergo frangit sigillum. Ita
Granado.

2. Sed contraria sententia est communis inter
DD. quos ille hic non refert; & ratio est, quia in tali
casu non manifestatur aliquod peccatum in particu-
lari, & nomen scrupulosus communiter denotat ho-
minem timoratum, & qui abstinere vult ab his, etiam
quæ licita sunt, sed aliquod periculum afferunt, in quo
tenetur etiam ipse Granado concedit non frangi sigil-
lum. Verum his non obstantibus consulo Confessa-
rios etiam ab his locutionibus omnino abstinere. Vnde
non desinam hic apponere verba Agidij de Co-
ninch de Sacram. disp. 9. dub. 1. n. 11. vbi licet: In-
feratur eum non frangere sigillum, qui dicit Petrum so-
lere sibi obtundere caput minutissima peccata con-
fessando. Sed est talis directè non frangat sigillum,
tymale tamen & periculose hoc dicit; nam videtur in-
nuere talem esse scrupulosum, aut saltem facile pos-
set audientibus talem ingerere opinionem; atque ita
indirectè sigillum frangere. Ita ille, & ego.

RESOL. IX.

*An Confessarius dicens aliquem penitentem in con-
fessione sibi scrupulis obtundere caput, frangat si-
gillum?*

*Et obiter docetur, quod Clem. VIII. anno 1592. edi-
dit Decretum, quo precipit Superioribus Regula-
rium, vt diligentissime caneant, ne ea notitia, quam
in confessione de aliorum peccatis habuerunt, ad ex-
teriorum gubernationem vtantur.*

*Sed queritur, an hoc Decretum non ad omnes Confes-
sarios, sed ad eos, qui Superiores sunt, vel deinceps
erunt, dirigatur tantum?*

*Et an, non obstante dicto Decreto, possit probabili-
ter sustineri, licere Superiori ob peccatum in con-
fessione cognitum priuare subditos officio ad natum
amonibilibus?*

*Et licere etiam Superiori, vel cuiuslibet alij negare sigil-
lari penitenti, quem solum per confessionem agno-
uit esse indignum ad Officium, vel Prælatum?*